

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska politična vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnisti: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 247.

V Ljubljani v četrtek, 29. oktobra 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z 1. novembrom prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, *naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov*, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	„ 5—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	„ 3—
„ četrt leta	„ 1-50
„ mesec	„ —50

za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Ljubljana, 29. oktobra.

Še ni preteklo teden, odkar je zapustil Drummond Wolff Carigrad ter vrnil se v London z novim visokim turškim redom na svojih prsih. Nepričakovani dogodki na Balkanu so vzrok, da se je na važno nalogo, katero je imel zastopnik Angleške pri Sultanu izvršiti, skoro popolnoma pozabilo. Stvar ni bila ravno lahka, kajti Sultan, ki je vsled mnogih prevar, katere je uže doživel, zelo nezaupljiv, branil se je dolgo podati roko v pogodbo. A končno dosegel se je vendar le sporazum, dasi ne tak, da bi Angleška smela Bog zna kako ponosna biti nanj. Sklenilo se je, da se imata pred vsem odposlati jeden angleški in jeden turški komisar v Egipt, da se natanko prepričata

Listek.

Prokleta!

Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

Na to odide Marijeta zopet v sobo grofinjino, pustivši — kakor se je bila zgovorila — vse duri za saboj odprte.

Tudi grof je bil stopil k durim. Pes je imel prednji taci uže na pragu. Njegov gospodar mu veli: „Išči! išči!“

Žival je mahljala z repom. Potem stegne nos v zrak ter prične njušiti.

„Išči! aportuj!“ reče grof.

Pes zleti v hišo po sledu za hišino. Germain se postavi spodaj pri stopnicah, da počaka, kaj se vrne pes ter vsako morebitno nevarnost zabrani.

Pri ropotu, ki ga je bila povzročila v sobo vrnivša se Marijeta, vzbudi se grofinja.

„Ali si bila zunaj, Marijeta?“ povpraša jo.

„Da. Zdelo se mi je, kakor bi slišala nekov ropot, in šla sem pogledat . . .“

o sedanjem ondodnem položaji. Na podlagi teh poizvedb skušalo se bode finančne, pravne in vojaške zadeve na novo urediti ter vse potrebno ukreniti, da se v Sudan vrnejo prejšnje razmere. Kakor hitro se je vse to doseglo, pripravljena je Angleška umakniti se iz Egipta, in Sultan bode ondi zopet vladal, kakor svoje dni.

To je pač dokaj žalosten in ponižen rezultat onih visokoletečih in daleč segajočih podjetij, s kojimi je Angleška pod prejšnjo vlado skušala razširiti svoj vpliv. Večkrat imeli smo priliko obsojevati politiko Gladstonovo; v Afriki, kot v Aziji bili so vsi njegovi naporu dokaj nesrečni, vendar tudi v tem, kar je tu in tam dosegel njegov naslednik, ne moremo občudovati izredne državniške modrosti. Res je, da je pod Salisburyjem končal se mirnim potom afganski prepir, res je, da so se tudi razmere v Afriki za časa njegovega vladanja zboljšale, a vspeh, ki ga je Angleška pri tem dosegla, nikakor ni sijajen. Ob afganski meji dosegla je Rusija, kar je hotela, Angleška umaknila se ji je bojzljivo s pota. To je tem večjega pomena, ako se na to jemlje ozir, kake naklepe je Salisbury koval, dokler je stal še opoziciji na čelu. Koliko samosvesti, koliko pogumnosti kazal je prej, dokler ni imel še v roki vladnega krmila! Ko se je bil dogodil v oni za Gladstona usodepolni noči nepričakovani in pomenljivi prevrat, vsled kojega je prejšnja opozicija postala vladna stranka, in ko je Salisbury sam zasedel premierjev stol, tedaj pričakoval je vsak od njega nenavadnega odločnega postopanja. A mož, ki je prej tako močno z mečem rožljajal, potaknil ga je sedaj v nožnico in prva skrb mu je bila sedaj to, da je z največjo popustljivostjo skušal pogoditi se

„Kako silno brije zunaj veter! In kako razsaja po koridoru! Izvestno je kako okno odprto! . . . Daj mi otroka sim, Marijeta!“

Hišina se je tresla liki trepetlika, in njeno srce je tolklo, da bi kmalu razpočilo. Vzame otroka iz zibelke ter ga položi v materin naročaj. Dete je spalo. Mlada mati je nekaj časa milo ogleduje. Potem je poljubi na čelo . . .

V tem trenutku se z velikim šumom odpro vrata, kakor da se je veter zagnal va-nja, in pes skoči sredi sobe!

Grofinja in Marijeta istočasno preplašeni zakričite.

Pes je bil zagledal otroka. V enem skoku je na postelji. Grofinja vzgrženo pritisne svojega otroka k sebi. Pa pes odpre velikansko svoje žrelo, hlastne po otroku, prime ga za zavoj nekoliko čez ledja, iztrga ga iz naročja materinega ter plane s svojim plenom iz sobe! . . .

Grofinja se vzravna v svoji postelji, njene oči stopijo iz otlina, a njena usta niso zakričala. Pes je bil dovršil svoje delo kakor blisk hitro. Otrok je bil grofinji odvzet še predno se je zavedela nevarnosti svoje. Naposled grofinja pre-

s severno državo ter tako odvrniti nevarnost, ki je ondi pretfila Angleški. Da so se stvari v Sudanu obrnile na bolje, je pač še manj zasluga sedanjega premierja. Tam pomagal mu je slučaj, smrt Mahdijeva bila je glavni vzrok, da je vojskovanje v Sudanu prejenjalo.

A ne gledé na to, koliko je Salisbury sam pripomogel do sedanjih razmer, ne dá se tajiti, da je sedanji politični položaj Angleške mnogo ugodnej, nego je bil pod prejšnjo vlado. To, da ima Angleška sedaj proste roke v Afriki in Aziji, je za njo tim važneje in pomenljiveje, ako se jemlje ozir na najnovejše dogodke na jugu. Ako bi Angleška še dalje morala uporabljati svoje moči v neplodnih bojih v Sudanu ter na dragi straži ostati ob afganski meji, reševalo bi se brez dvojbe bolj ali manj brez nje prevažno vzhodnje vprašanje. Sedaj pa vidimo Angleško ravno v tej zadevi dokaj tehtno ulogo igrati. Na jedni strani se je, kakor smo v začetku omenili, s Sultanom sporazumela in pogodila, na drugi strani pa ravno ona najkrepkeje podpira kneza Aleksandra pri njegovih naporih, obdržati obe Bolgariji. Čez dolgo, dolgo časa vidimo zopet prvič, da se upa Angleška spodbijati tla ruski politiki na Balkanu. Rusija ima svoje posebne vzroke, vsled kojih se v tem trenutku protivi zjedinenju vzhodne Rumelije z bratsko Bolgarsko. V načelu temu združenju gotovo ni sovražna, a tega neče, da bi se izvršilo brez njenega vpliva. Angleški je pa ravno na tem ležeče, da se ruski vpliv izpodkopa, in zaradi tega trudi se angleška diplomacija zoper voljo Rusije vstvariti kolikor možno mogočno Bolgarijo.

Kedo da pojde zmagonosen iz tega diplomatskega boja, je se ve da sedaj še nerešeno vpra-

plašena hripavo zakriči, njene roke se stresejo, padši na blazine, onesvesti se.

Marijeta, katera je pričakovala, da grof ali Germain vstopi, odrevenela je samega strahu, ko ugleda psa. Tresoč se po vsem životu stisne se v kot v sobi ter prične kakor obnorela kričati: „Pomagajte! pomagajte! pomagajte!“

Babica, ki je spala v stranski sobi, vzbudi se ter pride najprej v sobo, kjer je bila grofinja.

Tu ugleda onesveščeno gospo in prazno zibelko.

„Otrok! otrok! Rešite otroka!“ vpila je Marijeta.

Babica skoči k Marijeti.

„Otrok!“ zavpije. „Kje je otrok?“

„Strašna žival ga je odnesla!“

„Nesrečnica je zblaznela!“ vikne babica.

Potem hiti k postelji grofinjini ter rije po njej. A otroka ni bilo tū! Zdaj prične tudi babica kričati. Tekom četrti ure bilo je vse grajsko osebje v sobi.

Stari oskrbnik povprašuje Marijeto.

Ta mu ihteč pripoveduje, kako je strašansko velika žival naenkrat pridrla v sobo, prijela otroka

šanje. Te ravno navedene nazore bode Angleška na konferenci, ki se ima v kratkem sniti v Carigradu, gotovo zastopala, vendar je še zelo dvojljivo, da z njimi tudi prodré. Prvo in gotovo najodločnejšo besedo bodo v tej zadevi imeli zastopniki po tricarski zvezi zjedinjenih držav. Ako Rusija vstraja pri svoji zahtevi, da se napravi zopet *Status quo*, potem je več nego gotovo, da se tudi Avstrija pridruži tej zahtevi, in sicer to pred vsem z ozirom na obstoječe odnose med našo državo in Srbijo. Da pa se Nemčija temu ne bode zoprstavljalna, za kar sta zavzeti Avstrija in Rusija, o tem se ne more dvojiti. Salisbury znal bi v tej zadevi tedaj s svojo politiko podleči, kar bi bilo tem pomenljiveje zanj in za njegovo stranko, ker se imajo čez malo tednov na Angleškem vršiti volitve.

Grčija in bolgarsko vprašanje.

V „Fremdenblatt“-u opisuje v Atenah živeč dostojanstvenik, kateremu je prilika dana globoko pogledati v politično življenje, stališče Grkov nasproti bolgarskemu vprašanju takó-le:

Razburjenje ni provzročila antipatija proti Bolgarom, namreč bojazen, da ne bi ti tudi Macedonije zahtevali záse. Zaradi tega je Grčija nasproti dogodkom takoj pokazala svojo barvo, da si ohrani tradicionalno stališče na vzhodu. Če se berlinska pogodba uniči ter se napravi drug red na vzhodu, potem bi morala tudi Grčija kaj storiti, kar bi jo krepilo. Grčija — tako pripoveduje poročevalec — neče nikogar napasti in si samo svojo bodočnost zagotoviti. Javno mnenje prehitelo je vlado ter jo prisililo, da stori vse v obrambo svojih interesov in onih splošnega miru. Poziv kraljev do naroda, naj stopi pod orožje, imel je nečuden vspeh, kar kaže o razumu narodovem za pomen trenutja. Povsodi po deželi vladalo je navdušenje, in ob tej priliki pozabile so vse stranke mnogoletna nasprotstva, zjedini se. Konečno omenja poročevalec okrožnico ministra Delyannisa do grških vnanjih zastopnikov; okrožnica ta slóve:

Pogodba z l. 1878. jasno kaže namen shoda, da se namreč napravi nekako ravnotežje med prebivalstvom na Balkanskem poluotoku. Na ustanovitve Bolgarije sledila je ob enem ustanovitev vzhodne Rumelije in 13. zapisnik o popravi mej na severu od helenskega kraljestva. To slednje dvoje se je napravilo zaradi tega, da se uvede ravnotežje, katero bi oviralo antagonizem prebivalcev teh dežel ter bi bilo poročstvo za vzdržanje miru. Če je ustanovitev vzhodne Rumelije imela namen, njenim prebivalcem dati posebno in od bolgarske države nezavisno eksistenco, se je s 13. zapisnikom hotela meja helenskega kraljestva potegniti do višin Olimpa in Pinda, in to ne samo zaradi tega, da se grške meje strategično zavaru-

jejo, marveč tudi zaradi tega, da se postavi v neposredno sosedstvo Macedonije. Macedonija je bila tako postavljena na jedni strani med helensko kraljestvo, na katero se po enakosti pasme in po historičnih spominih oslanja, na drugi strani med vzhodno Rumelijo, čegar večina prebivalstva je tudi grška. Velevlasti so v l. 1878 in 1880 spoznale potrebo, da se prenaredi zemljevid vzhodne Evrope, da se vzdrži ravnotežje med narodi teh dežel in se ohrani splošni mir. A meje, katere je Evropa Grški na korist začrtala, niso jej bile priznane v svoji integriteti in helenska vlada je privolila, sprejeti ono mejno črto, katera se jej je ponudila s pogodbo z l. 1881, ker je hotela ob tej priliki še jedenpot pokazati svoje spoštovanje pred ukrepi evropskih velesil.

Vsekako je to odkazanje mej škodovalo Grški; kajti to ni prišlo samo v sosesčino Macedonije, marveč njene meje bile so določene še celó tostran Ellasone. Navzlic slabemu položaju, v katerem je prišla na ta način, ni Grčija prenehala kazati svoje spoštovanje delom Evrope ter priznavati ohranitev *Status quo* kot podlago svoje politike. Tak je bil političen položaj teh dežel, ko je nastopilo v Plovdivu gibanje, katero je nameravalo zjedinjenje Bolgarije z vzhodno Rumelijo. A zjedinjenje bi, če se uresniči, uničilo vsako ravnotežje med prebivalstvom na Balkanskem poluotoku. V istini, če je bilo ravnotežje po omejitvi helenskega kraljestva, kakor se je napravilo v l. 1881, v nevarnosti, bi je pač združenje Bolgarije in Rumelije po polnem uničilo, in to v največjo škodo vseh helenskih interesov in tudi najbrže splošnega miru. Sicer ima ustanovitev vzhodne Rumelije po berlinski pogodbi kot provincija otomanskega kraljestva namen, zagotoviti mirno skupno bivanje in blagor vseh različnih narodnostij, katere stanujejo v provinciji, Bolgarov, Grkov, Turkov.

Politične vezi, katere po berlinski pogodbi vežejo to provincijo z otomansko državo, morale bi biti garancija za vsako teh narodnostij, a zjedinjenje vzhodne Rumelije in kneževine bolgarske pomeni uničenje pravic in političnih interesov, katere je pogodba z l. 1878. hotela varovati.

To ne navdaje helenske vlade z ljubosumnostjo in sovraštvom proti drugim narodom, a varovati jej je svoje življenjske interese. Kraljeva vlada meni, da se bodo velevlasti ozirale na njene namere. Grčija želi odkritosrčno miru, a ne bilo bi pravično, zahtevati od dežele, naj se nasproti dogodkom, kateri se dotikajo njenih interesov, obnaša ravnodušno.

K tej okrožnici omenja poročevalec, da je v Delyannisovi okrožnici izraženo mišljenje vsega naroda, katero se navdušeno zbira okolo kralja, hoteti braniti svoje interese. — Take so torej zahteve Grčije.

Dan se je zaznal. Preiskovanje se je nadaljevalo. Vsi so spoznali v nožnih sledovih tuje živali — volčje sledove. Zdaj ni bilo več dvomu: otrok je izgubljen, raztrgan!

Kako je pa zver mogla prodreti v grad? To je ostalo nerazjasnjeno.

Dogodek je vzbudil veliko pozornost v deželi. Napravljali so love. Nekaj dnij pozneje ubili so v gozdu pri d' Arfeuille-u volkuljo. Vsi so bili prepričani, da je to bila zver, katera je raztrgala otroka grofinjinega. To so splošno rekali, opetovali in verjeli!

Volkuljo so zmagoslavno vozili po vseh vaseh onega okraja. Srd kmetovalcev se je polegel in njih strah izginil.

Grofinja je visela med smrtjo in življenjem. Zdravnik je rekel, da ni več rešitve za-njo!

13.

Prišedši v Pariz, skrbel je grof najprej zato, da oddá psa, ki ga zdaj ni rabil več. Potem se je pripravil na potovanje. Germaina in otroka pustil je bil v Montargis-u. Germain je tam ostal pri vrlih znanih ljudeh, ki so za otroka jako skrbeli. Rekel jim je, da je to otrok njegove sestre, ki je, zapeljana po slabem človeku, umrla na potu v vasi blizu Nemours-a.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

4.) Za tarifno štev. 257. — „Železo, surovo“.

Spoštovana zbornica se je v svojih poročilih do vis. c. kr. trgovinskega ministerstva, kakor tudi v prošnjah vis. državnemu zboru podanih uže češče izrekla za izdatno zaščito jedne najvažnijih obrtnih strok na Kranjskem: izdelovanja surovega železa namreč. Bremena, ki jih ima trpeti tozemski proizvoznik, so mnogo težejša od onih inozemskega izdelovatelja surovega železa. V planinskih deželah se mora železna ruda plaviti in surovo železo čistiti z lesnim ogljem, kajti premoga ni. Stroški pri izdelovanju domačega surovega železa so vsled tega znatno večji od onih inozemskega in ker tudi vozninske tarife ne morejo zabraniti uvaževanja, uvozilo se ga je, vkljub carini z 80 kr., v letih 1882 in 1883 veliko več nego prejšnja leta, dasi tudi avstrijski plavži potrebi za surovo železo v Avstriji ne le lahko zadoste, marveč ga morejo izdelovati še za izvoz.

Poleg sedanje carine se ne more več tekmovali niti ne s surovim železom, ki ga izdeluje kranjsko obrtno društvo, poznano v trgovini z imenom „ferromangan“, manganovo železo ali manganova vigenjina.

Odsek meni tedaj, da je nepogojno potreba, najživeje potezati se za povišanje carine na surovo železo, med katero se šteje tudi manganovo železo, ker je kranjska nekdanja cvetoča železarska obrtnost v nevarnosti, da se po tujem tekmovalni zatre, česar posledek bi bilo, da bi bilo mnogo delavcev brez dela ter večje ali manje obubožanje marsikaterih krajev.

Vse to ocenjuje predlaga odsek za surovo železo, tudi manganovo železo, carino z gld. 1.— na 100 kg.

5.) Za tarifno štev. 273. — „Svinec in svinčene zlitine“.

Odsek priporoča najtopleje v carinski noveli predlagane postavke, in sicer:

za tarifno štev. 273 a) „svinec surov, kladast in koritast, in tudi svinčena starina, v odlomkih in odpadkih; trdi svinec (črkolivna kovina)“ z dosedanjega postavka gld. 1.— povišati na gld. 2.— za 100 kg.;

za tarifno štev. 272 b) „svinec lit (kotli, cevi, plošče, zrna ali obla, sekanci ali šreteljni i. dr.), točen, valjan, vlečen (svinčena žica), tiskarska pisma, stereotipne plošče“, — z dosedanjega stavka gld. 4.50 povišati na gld. 5.— za 100 kg.

(Dalje prihodnjič.)

Ko je Germain mislil, da je otrok uže dovolj močan, da se ga lahko vzame na pot, naroči si nekega večera voz, ki je odhajal v Rheims ter se odpelje z otrokom tja.

Iz Rheimsa se odpelje z drugim vozom v Chevrigny k Marijani Sudre. Kaj se je tam zgodilo, vemo uže.

Dan pozneje bil je zopet v Parizu. Kar se tiče rente, uredilo se je vse tako, kakor je grof bil rekel. Za vdovo Sudre in za malega Leona je bilo dovolj preskrbljeno.

Grof je zapustil Pariz, ne da bi komu bil povedal, kam gre. Niti vratarju svoje palače ni o tem črhnil! Vsi njegovi služabniki so mu sledili izvemši Firmina, kateri je bil službo odpovedal. Marijeta mu je pisala, da ne more dlje časa ostati na d' Arfeuille-u in da pojde v Pariz, kjer se poročita.

Gospod Bussières je hotel, da ga društvo po polnem pozabi. Odpotovati se je bil namenil za nekaj let v tujino, da bi tam našel mir srca, ki ga je bil izgubil vsled znanih nam dogodkov.

Šel je v Švico, k Genevskemu jezeru; tam si je najel hišo nedaleč od Lausanne-a. V nji je prebival s svojim otrokom, z dojnico in s tremi svojimi služabniki.

ter z njim zbežala. Iz naročja je grofinji iztrgala novorojenčka!

Grofinja, katera se naposled zopet zavé, izbulji oči ter divje išče okoli sebe, kričeč: „Žival! žival!“

A kmalu se zopet onesvesti. Navzočniki so bili vsi osupnjeni.

„Zdravnika, zdravnika pokličite!“ zavpije babica vsa iz sebe.

Oskrbnik namigne, in koj hiti dekla po-nj. Potem zapustijo vsi sobo, razen babice in Marijete.

Zdajci prižgejo baklje, lampe in laterne; možki se oborožijo s puškami in starimi sabljami ter preiščejo grad od zgoraj na spodaj.

V svoji osuplosti in naglici noben ni opazil, da je bilo več durij odprtih. Vsak je mislil, da je to kdo drug pri iskanji storil.

To je odvrčalo sum od Marijete ter je provročevalo, da je bil ves dogodek le še skrivnostnejši.

Zdravnik kmalu pride.

Malo potem se pridružijo iščoim strežnikom še drugi vaščani. Oskrbnik izpusti oba svoja lovska psa, koja sta vohajoč in dirjajoč po parku kazala sled velike živali, o kateri se je splošno mislilo, da je moral biti volk.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor se je preložil in se najbrže ne snide zopet pred drugo polovico meseca januarja. Ko bodo delegacije dovršile svoje delo, kar se naj pozneje sredi meseca novembra zgodi, snidejo se takoj deželni zbori, kateri bodo zborovali do Božiča. Državni zbor čaka pri zopetnem shodu še obilo gradiva, in nadejemo se, da se bode delovanje vršilo bolj mirno in stvarno, nego se je zdaj, saj so poslanci vendar uže dovelj prilike imeli izraziti svoje težnje. Pričakovati je, da bodo soglasno in prijateljsko delovali v prid skupne Avstrije in posamičnih dežel.

V Galičiji ustanovili so Mladorusini novo politično društvo pod imenom „Narodna rada“, kateremu bode namen, poudarjati rusinsko narodnost kot samosvojno poleg poljske in ruske.

V hrvatskem saboru odobrili so se po navetu odsekov računih za naučni oddelk deželnega zaklada, ravno tako poročilo imunitetskega odseka, katero je predlagalo, da se preklicé imuniteta gledé poslancev Tüköry, Hatz, Tuškan, Zec, Tudič in Pavlovič. Poslanec Mazura interpelira zaradi vladnega tajnika Miliča, ki je bil disciplinarno iz službe spuščen, katerega Mazura menuje žrtvo vladne politike.

Tuje dežele.

Laške zbornice snidejo se prihodnji mesec zopet k posvetovanju, in sicer najpozneje dne 15. septembra, da rešijo še pred Božičem najnujnejše predloge. Med temi počitnicami se s kraljevim odlokom zaključi zasedanje, v januarju pa se otvori novo zasedanje s prestolnim govorom.

Minolo nedeljo sprejelo je švicarsko ljudstvo z veliko večino spremembo zvezne ustave v članih 31. in 32. Namen tej spremembi je, da omeji gostilniški obrt ter zabrani žganje pitje. Zaveza dobi spremenjeni ustavi pravico, za vso Švico upepo splošen neposreden davek, na drugi strani pa se bode smela tudi dozdanja prostost prometa in obrstva omejiti v prvi vrsti v zatiranje žganje pitja.

Iz Bolgarije poročajo privatna poročila, da zdaj ne vlada več med narodom svojeglavo zahtevanje, da mora Evropa priznati združeno Bolgarijo, narod da je postal bolj trezen ter se bode, če morda tudi nekoliko nevoljen, vendar brez upora uklonil tudi njemu neugodni odločitvi evropskih vlastij. Bolgari se bodo zdaj udali svoji usodi in uresničenje zjedinjenja preložili na ugodnejši čas.

Vabilo Turčije h konferenci glasi se: „Carigrad, 21. oktobra. Cesarski vladi zdi se potrebno z ozirom na resen položaj v vzhodni Rumeliji in

V svoji samoči živel je grof le še svojemu sinu. Odgoja mladega grofiča bila je žalibog skozi in skozi napačna. Nikoli ni se še s kakim otrokom nespretniše ravnalo ter sistematičneje ni se pohujševal še nikdo, kakor Bussièresov sinček! Slaba nagnjenja in pogreški otroški so se na tak način razvijali pri njem jako hitro, a oče, ki ga je oboževal, ni se trudil, da bi vse to pri otroku odpravljaj!

Ko je grof Bussières nekoliko let pozneje spoznal slabe nasledke svoje popustljivosti, ni bilo več časa, zlu priti v okom.

Da ne bi se ločil od otroka, preskrbel je deset let staremu domačega odgojitelja, a poleg tega še mnogo drugih učiteljev.

Domači in drugi učitelji bili so pravi sluge mladega divjaka, ki je videl v njih le sovražnike. Niso imeli pa pravice niti ga kaznovati niti grajati. Razbrzdani učenec jim je metal kujižice ob glavo, a niso mu smeli reči zaradi tega žalbesede!

Vsled tega je moral grof učitelje večkrat menjati, dokler ni naposled nobenih več našel. In baš to je hotel mladi grofič doseči!

Kakor si je lahko misliti, naučil se je bil malo ali celó nič. Ko je odrasel, bil je ničvrednik najslabše vrste: neveden, a pri vsem tem ohol, do-

na bolj ali menj vojevito obnašanje Grčije, osebito pa Srbije, in ker neče dozdej neprestano prizadevanje, da se ne prolje kri, zavračí, zdi se ji potrebno, v popolni udanosti signatarnim vlastem berolinske pogodbe prositi jih, naj kolikor hitro možno svoje zastopnike pri visoki Porti instruirá, da se združijo h konferenci v Carigradu ob udeležitvi otomanske vlade, da brez odloga dospejo do rešitve v vzhodni Rumeliji nastalih zmešnjav. Rešitev imela bode v podlago obranitev berolinske pogodbe v soglasji s suverenimi pravicami nj. cesarskega veličanstva Sultana. Konferenca se snide pod tem pogojem, da se izključivo bavi z zadevami vzhodne Rumelije.“

„Berliner Tagblatt“ poroča, da je turški minister za vnane zadeve izrazil se bolgarskemu zastopniku v Carigradu, da bode Turčija napad Srbov na bolgarsko ozemlje smatrala za nasi'en prestop turškega ozemlja ter se tudi potem ravnala.

Razne vesti.

— (Tolarji Marije Terezije) Iz Adena se poroča, da se angleška vlada te dni zopet obrne na avstrijsko finančno ministerstvo, da ukaže skovati nekoliko sto tisoč Marije Terezije tolarjev, ker jih zdaj na bregovih Rudočega morja, kjer je ta denar skoro edini v rabi, zelo pomanjkuje. V lenski angleški vojni v Sudanu je namreč okolo tri milijone teh tolarjev prišlo v to deželo, ker so tam ostali, ker je občevanje med Sudanom in Egiptom skoro po polnem nehalo. To pomanjkanje Marije Terezije tolarjev je toliko bolj občutljivo, ker se je nedavno na željo angleške vlade napotila 12 000 mož močna abisinska vojska v Sudan, da otme Kasalo in se mora plačevati s temi tolarji. Angleška mora zdaj za tak tolar, ki velja navadno 42 pence, plačevati 45 do 48 pence. Tudi Italija in Francoska morate zdaj v svojih naselbinah na Rudočem morji vse plačevati z Marije Terezije tolarji.

— (Stavbe na koleh.) V Bodenskem jezoru našli so pri Arbonu okolo 4 črevlje pod površino zanimljivo stavbo na koleh. Do zdaj so spravili na svetlo več znamenitih najdb od kamna, lesa in kosti.

— (Nova bolezen na oljkah.) Na Jonskih otocih je začela oljke napadati doslej neznana bolezen. Drevesa začrne in postanejo taka, kakor bi se bila v dimniku okadila; debela, veje in brstje dobi debelo črno skorjo; gotovo je glivica. Drevesa ne rodé več in se posušé. Tudi v Epiru so opazovali to bolezen, a tam na citronah.

Domače stvari.

— (Nj. veličanstvo presvitla cesarica) prišla je dné 27. t. m. popoldné v Krf; dné 31. t. m. pride v Miramare ter ostane tam do 2. novembra. Od tod odpelje se v Godöllö.

mišljav; imel je vse slabosti, ki mladega moža delajo neznošnjivega!

Grofinja je ostala še živa. Po sedem mesecev trajajoči bolezní izrečejo zdravniki, da za-njo ni več nevarnosti.

A nje okrevanje je še dlje časa trpelo kakor bolezen. Po času se ji zopet povrnejo moči; pa udarec, ki jo je bil zadel, imel je najžalnejše nasledke za njene dušne zmožnosti.

Grofinja ni bila sicer blazna, a po polnem zdrava na duhu tudi ne; spomin izgubila je bila povsem.

Uboga mati! Bilo je to še sreča za-njo! Tega menjenja so bili tudi zdravniki. Pa njih dolžnost je, da skušajo, človeka ozdraviti. Lečniki so dobro vedeli, koliko bode trpela grofinja, če zadobi zopet spomin; vendar porabljevali so vso svojo učenost, da bi ozdravili zanimljivo bolnico.

In to se jim tudi polagoma posreči. Nekega dne spozna grofinja vso trpko istino.

Ona udari v bridek jok. Njena bolest je bila neopisna. Zdravniki pa so triumfovali, kajti njih bolnica bila je ozdravljena!

(Dalje prihodnjič.)

— (Gospod deželni glavár grof Thurn Valsassina) vrnil se je zopet z Dolenjskega, kjer je zadnje dni v službenih zadevah popotoval.

— (Deželni žandarmerijski poveljnik) polkovnik gosp. Gramposchich imenovan je obrist-lajtenantom.

— (V državno-železniškem svetu) se je na predlog člana g. K. Luckmanna o razširjavi, oziroma preložitvi ljubljanskega kolodvora sklenilo, naj se vlada naprosi, da na to zadevo posebno pozornost obrača.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) ima 29. oktobra ob 6. uri sejo s tem dnevnim redom: 1.) Zapisnik zadnje seje; 2.) poročilo o delovanju; 3.) poročilo o proračunu za leto 1886; 4.) poročilo o provalih zadruga frizerjev in brivcev; 5.) poročilo o načrtu postave v zavarovanju ponesrečenih delavcev; 6.) poročilo o prošnjah obrtnikov, da bi smeli obrti nastopiti, akoravno nimajo postavnih svedočb.

— (Trgovina s kavo.) Po poročilu kr. ogerskega finančnega ministerstva ravna se o razpošiljanju obcarinjene kave v reški komitat in bivšo vojaško granico češče protipravilno in vsled nevednosti dotičnih veletržcev, da je kava v teh pokrajinah podvržena prigledu ter opusté postaviti jo carinskemu uradu v pridobitev priglednega potrdila. Vsled ukaza vis. c. kr. finančnega ministerstva z dne 17. oktobra 1885, šte. 31923, naznanja c. kr. finančno vodstvo trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani, da na hasen kranjskega trgovstva opozarja posebno ljubljanske trgovce s kavo, da je kava podvržena prigledu v reškem komitatu in v bivši vojaški granici.

— (Gorenjske živinorejce) še jedenkrat opozarjamo, da bode c. kr. kranjska kmetijska družba 31. dne oktobra t. l. dopoldne ob 9. uri v Kranji na dvorišči gostilnice „pri Žumri“ 5 plemenskih juncev pingavskega rodú prodajala. Ti junci se bodo postavili posamezno na prodaj za polovico tiste cene, za katero jih družba kmetijska kupi, in se vsak prodá tistemu, kdor največ za-nj dá proti temu, da ga 1.) koj plača in 2.) se s pismom zaveže, ga najmanj dve leti za pleme obdržati, zato se k tej dražbi pripuščajo samo kranjski živinorejci.

— (Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega predstojništva v občini Drašiče bili so izvoljeni, in sicer županom Ivan Pezdir, občinskim svetovalcem pa Martin Pečarič, Marko Nemanič, Jurij Gustin, vsi iz Drašič, potem pa Josip Obermann iz Krmačine, Marko Karlovič iz Železnikov in Ivan Oberman iz Vidošič.

— (Gosp. deželni in državni poslanec Ivan Nabergoj) je za tržaške okoličane po toči poškodovane daroval 50 gold.

— (Dela za železnico iz Trsta v Hrpelje) so se pričela v občini Boršt pri Trstu.

— (Imenovanja na Primorskem.) Gospod Moric Klinger, kontrolor pri glavni blagajnici poštnega vodstva, bil je imenovan blagajnikom pri tem uradu. — Pravosodni praktikant Josip Zencovich je bil imenovan avskultantom v okrožji primorskega višjega deželnega sodišča. — Cesar je imenoval Alfr. Wittchen za ženijskega vodje v Trstu, dosedanji vodja oberstlajtenant Alb. plem. Hirsch pa je bil na enako stopinjo v Zagreb premeščen. — Dosedanji davkovski nadzornik dr. Beno plem. Possanner-Ehrenthal in finančni koncipist Anton Tommasini sta bila imenovana za finančna komisarja pri finančnem vodstvu za Primorsko.

— (Samomor.) Iz Trsta se poroča: 28letna služkinja Ivana Štibil se je imela omožiti v nedeljo; ali te dni sta se skregala in ženitev je šla po vodi. Iz obupa zaradi tega je služkinja predvčerajšnjim skočila skozi okno tretjega nadstropja stanovanja v ulici S. Spiridione šte. 6, odnesli so jo vso polomljeno v bolnico, kjer je kmalu umrla.

— (Nesreča na železnici.) Iz Celja se poroča: Predvčerajnjim pripeljala se je žena iz Zidanega Mostu tu sim po železnici; a še predno je vlak na kolodvoru obstal, hotela je skočiti z voza, a si je spodtaknila ter pala pod kolesa, katera so jej odtrgala obe nogi.

— (Hudo zimo) napovedujejo nam letos vremenski proroki; po novem letu nastopi tako hud mraz, kakršnega uže od 1880. l. ni bilo.

— („Matici Slovenski“) so na novo pristopili od 10. junija sledeči gospodje kot udje: Ledenik Anton, kaplan v Žavci; Lenček Franc, veleposestnik itd., na Blanci; Levec Anton, c. kr. sodn. pristav v Sevnici; gospa Mayer Karolina, posestnica itd., v Vipavi; Mavrič Ivan, župnik na Ustiji; Mesar Ivan, župnik in duhovni svetovalec na Bohinjski Bistrici; Mlakar Ivan, kaplan v Pazinu; Novak Josip, župnik v Povirji; Petan Franc, župnik pri sv. Vencelji; Petrič Martin, posestnik v Dólenjem Logatci; Prešern Ivan, kaplan v Sevnici; Razboršek Josip, dekan na Bledu; Rozman Robert, redovnik v Varaždinu; Rudolf Ivan, učitelj na Vrabčah; Rybař Otakar, pravnik na Dunaji; Sedej Andrej, strojevodja v Seegrabnu pri Ljubnem; Silvester Franc, trgovec v Vipavi; Skubin Anton, c. kr. vadniški učitelj v Gorici; Smolč Josip, posestnik v Dólenjem Logatci; Soršak Ignacij, posestnikov sin v Kropi; Stajer Franc, c. kr. notar v Metliki; Starkl Mijo, c. kr. kancelist v Sevnici; Širca Josip, trgovec v Žavci; Škerjanec Rok, nadučitelj v Makolah; dr. Šmidinger Karol, c. kr. notar v Kameniku; Šola v Metliki; Štubelj Leopold, bogoslovec v Gorici; Šušljaj Daniel, c. kr. okrajni sodnik v Velikih Laščah; Teran Ivan, duhovnik v Štorjih; Vežjak J., učitelj v Slatini; Volkar Andrej, c. k. okr. komisar v Karlinu na Českem; Vrankar Radoslav, učitelj v Makolah; Zajec Franc, c. kr. gozdar v Górenjem Logatci; Zarnik Josip v Vipavi; dr. Zbašnjak Fr., c. kr. vladni koncipist v Ljubljani; Žigon Franc, bogoslovec v Gorici — vsi kot letni plačniki.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Magdeburg, 28. oktobra. Poljski pesnik Kraszewsky se je proti kavciji 20 000 mark izpustil do 15. maja prih. leta iz zapora.

Belgrad, 28. oktobra. Odgovor srbske vlade na kolektivno noto zastopnikov velevlastij zagotavlja, da Srbija neče kršiti berlinske pogodbe ter vzdržati mir. Srbija se nadeja, da se bodo velevlasti ozirale na njeno lojalno obnašanje.

Sredec, 28. oktobra. Položaj je nespremenjen. Knez prišel je v Plovdiv, kjer so ga navdušeno sprejeli.

London, 28. oktobra. Telegram v „Daily News“ iz Kalkute poroča: V Rangunu je razširjena vest, da je kralj v Birmi umorjen. V Mandalayu je baje buknila ustaja.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 29. oktobra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.50
„ „ „ srebro	82.80
Zlata renta	109.10
5% avstr. renta	99.85
Delnice národne banke	865.—
Kreditne delnice	283.60
London 10 lir sterling	125.15
20 frankovec	9.95
Cekini c. kr.	5.93
100 drž. mark	61.50

Uradni glasnik

z dne 29. oktobra.

Razpisane službe: Pri politiški gozdarski upravi v Primorji služba provizornega gozdarskega pomočnika, pričeni z dnem 1. januarja 1886 l. (300 gld. in 10 gld. pavšal ter hodarina). Prošnje, podprte z dotičnimi spričevali, tekem 4 tednov c. kr. namestništvu v Trstu.

Umrlí so:

V civilni bólnici:

Dne 24. oktobra. Janez Suhadobnik, delavčev sin, 4 mes., črevesni katár.

Dne 25. oktobra. Urša Korbar, gostinja, 75 let, vodenica.

Dne 26. oktobra. Janez Poljanec, gostačev sin, 15 l., vodenica. — Janez Sluga, gostač, 71 l., opešanje.

Tržne cene.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 22 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ječmen 4 gld. 37 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; ajda 4 gld. 23 kr.; proso 5 gld. 20 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 80 kr., špeh po 58 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 62 kr., svinjsko 58 kr., drobniško po 36 kr., — Piške po 50 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 87 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 60 kr.; mehkih 5 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 2d gld., belo 20 gld.

Odgovorni urednik J. Naglič.

V našem založništvu se dobiva:

Odkritje Amerike.

Predelal H. Majar.

Trije deli — 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

O tej knjigi piše prvi naš leposlovní list „Ljublj. Zvon“:

«Lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvaležen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini. Prišla je na svetlo v Ljubljani pri Bambergu in ves naslov jej je: «Odkritje Amerike.» Predelal H. Majar. Poučno zabavna knjiga v treh delih o I. Kolumbu, II. Kortesu, III. Pizaru. Papir je, kakor se taki knjigi spodobi, močan, tisk lep, pravilen in razločen, vsa vnanja oblika prijetna in prikupljiva in tudi cena blizu 30 tiskovnih pol obsežni, trdno v platno vezani knjigi ne previsoka. Ako se ozremo po naši književnosti, pritegniti moramo, da razun Ciglar-Tomšičeve «Sreče v nesreči» ne poznamo knjige, ki bi tako prijala mladim slovenskim bralcem, kakor Majarjevo «Odkritje Amerike». Preverjeni smo, «da se ta lepa knjiga skoro udomači po slovenskih hišah in šolskih knjižnicah.»

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Tržaška

komercijalna banka

v Trstu.

Tržaška komercijalna banka vsprejemlje denarne ulege v avstrijskih bankovcih in državnih papirjih, kakor tudi v zlatnikih po dvajset frankov in se zaveže, kapital in obresti nazaj plačati v isti novčni vrednosti. Ista eskomptuje tudi menice in daje preddatve (posojila) na javne vrednostne papirje in blago v gori omenjeni novčni vrednosti.

Vse operacije izvršujejo se po pogojih, ki so časoma naznačeni v tržaskih lokalnih listih.

(66) 36—21

Meteorologično poročilo.

Mo-krina v mm	18.1
Nabo	obl. dež
Vetrovi	svzh. sl. 9-8 svzh. sr. 5-6 svzh. sil. 2-8
Temperatura	9-8 5-6 2-8
Stanje barometra v mm	725.51 728.20 728.30
Čas opazovanja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer
Dan	28. oktbr.

1885 v Antverpnu: Zlata svetinja

za pristno, neponarejeno, nebarvano

prof. dr. Jaeger-jevo

izvorno normalno perilo

renomirani, totranski izdelek tovarniške družbe za pleteno robo v Toplicah, vkljub nastali znižani ceni stuttgartskih izdelkov, provzročeni vsled naše črteče konkurence pri povsem jednaki kakovosti in izdelovanji se vedno za

25 proct. cenejše,

v čemur naj se p. n. kupci o lastni koristi blagovolijo prepričati.

To je jedini tovarniški izdelek, koji se vsled propisanega postopanja pri pranju ne skrči.

	male	sred. male	sred. vel.	večje	velike
S zimske srajce	gld. 2,80	3,20	3,50	3,75	4,30
K poletne	3,15	3,50	4,—	4,80	4,80

Vse srajčne velikosti v vseh širokosti okolu vratu in spodnje hlače vsake trebušne širokosti so na prodaj, ter prosimo, pri naročevanju vselej naznaniti tudi mero.

Vsi normalni predmeti, kakor i žoki, nogovice, rokavice, trebušni pasovi, grevci za kolena in žile oddihavice, dalje normalno blago in normalna volna za pletenje so v zalogi.

Ilustrovane cenilnike s pomočnim navodilom in natančno naznačbo cene vseh normalnih predmetov razpošiljamo brezplačno in franko.

Spričevalo.

Z varnostno znamko topliške tovarniške družbe za pleteno zaznamovano normalno perilo uznalo se je vsled kemično-mikroskopiške razkrojbe za prirodno barvano, iz čiste ovčje volne brez rastlinske primesi in ob jednom s preiskanim in s štampiljo «Prof. dr. G. Jaeger» zaznamovanim stuttgartskim blagom za pranje po polnem enakovrednim.

Ljudovik Liechti s. r.,

profesor tehnologiškega obrtniškega muzeja na Dunaji.

Jedino zalogo ima.

Welder & Budie, c. kr. priv. tovarnika perilnega blaga.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Tuchlauben 13.

Podružnica: I., Kärntnerstrasse 22.

Perilo za gospode, gospe in deca v najlepših oblikah in po najnižjih tovarn. cenah.

Naš bogato ilustrovan katalog perila z proračunjenimi troški za nevestine in otroške opremitve razpošiljamo brezplačno in franko. (163) 6—1

Samo do sobote še

Budimpeštanske razstavine

srečke po 1 gld.

11 srečk 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

100.000 gld.

(159) 12

Dalje 20.000 gld. 10.000 gld. 5000 gld. a. v. itd. 4000 dobitkov

Upravništvo razstavine loterije v Budimpešti, Andrassy-jeva ulica 43.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani